

Don Winslow

ČISTA SILA

© Za Hrvatsku: STANEK d.o.o.
Travanj, 2022.

Marofska 45, Kućan Marof
42 000 Varaždin
Tel.: (042) 207 – 215
E-mail: info@staneK.hr

Prijevod s engleskog

Ivica Cikač

Lektura

Sandra Breka - Ovčar

Urednik

Josip Stanek

Za nakladnika

Nadica Stanek

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001133035.

ISBN: 978-953-8130-51-9

Ime Autora: Don Winslow

Autorska prava © 2017 by Samburu, Inc.

Naslov izvornika: *The Force*

Published by arrangement with HarperCollins Publishers.

Objavljeno po dogovoru s HarperCollins Publishers.

Sva prava pridržana.

BEZ DOZVOLE IZDAVAČA: niti jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati, umnožavati ili prenositi u bilo kojem obliku ili bilo kojim sredstvima – elektronskim ili mehaničkim, uključujući i fotokopiranje, fotografiranje, snimanje u bilo kojoj varijanti ili ubacivanje u bilo kakav sustav spremanja informacija.

Don Winslow

ČISTA SILA

PET PLUS
BIBLIOTEKA
KNJIGA 14.

Varaždin, 2022.
prvo izdanje

Kada sam pisao ovaj roman, sljedeći predstavnici zakona bili su ubijeni na dužnosti. Ova je knjiga posvećena njima:

narednik Cory Blake Wride, zamjenik šerifa Percy Lee House III., zamjenik šerifa Jonathan Scott Pine, zatvorska čuvarica Amanda Beth Baker, detektiv John Thomas Hobbs, agent Joaquin Correa-Ortega, policajac Jason Marc Crisp, glavni zamjenik šerifa Allen Ray "Pete" Richardson, policajac Robert Gordon German, policijski službenik za naoružanje Mark Aaron Mayo, policajac Mark Hayden Larson, policajac Alexander Edward Thalmann, policajac David Wayne Smith Jr., policajac Christopher Alan Cortijo, zamjenik šerifa Michael J. Seversen, Trooper Gabriel Lenox Rich, narednik Patrick "Scott" Johnson, policajac Roberto Carlos Sanchez, policijski službenik Chelsea Renee Richard, stožerni narednik John Thomas Collum, policajac Michael Alexander Petrina, detektiv Charles David Dinwiddie, policajac Stephen J. Arkell, policajac Jair Abelardo Cabrera, policijski službenik Christopher G. Skinner, specijalni zamjenik šerifa Frank Edward McKnight, policajac Brian Wayne Jones, policajac Kevin Dorian Jordan, policajac Igor Soldo, policajac Alyn Ronnie Beck, ravnatelj policije Lee Dixon, zamjenik šerifa Allen Morris Bares Jr., policajac Perry Wayne Renn, ophodnik Jeffrey Brady Westerfield, detektiv Melvin Vincent Santiago, policajac Scott Thomas Patrick, ravnatelj policije Michael Anthony Pimentel, agent Geniel Amaro-Fantauzzi, policajac Daryl Pierson, ophodnik Nickolaus Edward Schultz, vodnik Jason Eugene Harwood, zamjenik šerifa Joseph John Matuskovic, vodnik Bryon Keith Dickson II., zamjenik šerifa Michael Andrew Norris, narednik Michael Joe Naylor, zamjenik šerifa Danny Paul Oliver, detektiv Michael David Davis Jr., zamjenik šerifa Yevhen "Eugene" Kostiuhenko, zamjenik šerifa Jesse Valdez III., policajac Shaun Richard Diamond, policajac David Smith Payne, policajac Robert Parker White, zamjenik šerifa Matthew Scott Chism,

policajac Justin Robert Winebrenner, zamjenik šerifa Christopher Lynd Smith, agent Edwin O. Roman-Acevedo, policajac Wenjian Liu, policajac Rafael Ramos, policajac Charles Kondek, policajac Tyler Jacob Stewart, detektiv Terence Avery Green, policajac Robert Wilson III, zamjenik šerifa Josie Wells, ophodnik George S. Nissen, policajac Alex K. Yazzie, policajac Michael Johnson, policijski službenik Trevor Casper, policajac Brian Raymond Moore, narednik Greg Moore, policajac Liquori Tate, policajac Benjamin Deen, zamjenik Sonny Smith, detektiv Kerrie Orozco, policijski službenik Taylor Thyfault, ophodnik James Arthur Bennett Jr., policajac Gregg "Nigel" Benner, policajac Rick Silva, policajac Sonny Kim, policajac Daryle Holloway, narednik Christopher Kelley, zatvorski čuvar Timothy Davison, narednik Scott Lunger, policajac Sean Michael Bolton, policajac Thomas Joseph LaValley, zamjenik šerifa Carl G. Howell, policijski službenik Steven Vincent, policajac Henry Nelson, zamjenik šerifa Darren Goforth, narednik Miguel Perez-Rios, policijski službenik Joseph Cameron Ponder, zamjenik šerifa Dwight Darwin Maness, zamjenik šerifa Bill Myers, policajac Gregory Thomas Alia, detektiv Randolph A. Holder, policajac Daniel Scott Webster, policajac Bryce Edward Hanes, policajac Daniel Neil Ellis, ravnatelj policije Darrell Lemond Allen, policijski službenik Jaimie Lynn Jursevics, policajac Ricardo Galvez, vodnik William Matthew Solomon, policajac Garrett Preston Russell Swasey, policajac Lloyd E. Reed Jr., policajac Noah Leotta, zapovjednik Frank Roman Rodriguez, poručnik Luz M. Soto Segarra, agent Rosario Hernandez de Hoyos, policajac Thomas W. Cottrell Jr., specijalni agent Scott McGuire, policajac Douglas Scott Barney II., narednik Jason Goodding, zamjenik Derek Geer, zamjenik Mark F. Logsdon, zamjenik Patrick B. Dailey, bojnik Gregory E. "Lem" Barney, policajac Jason Moszer, specijalni agent Lee Tartt, vodnik Nate Carrigan, policajac Ashley Marie Guindon, policajac David Stefan Hofer, zamjenik šerifa John Robert Kotfila Jr., policajac Allen Lee Jacobs, zamjenik Carl A. Koontz, policajac Carlos Puente-Morales, policajac Susan Louise Farrell, policijski službenik Chad Phillip Dermeyer, policajac Steven M. Smith, detektiv Brad D. Lancaster, policajac David Glasser, policajac Ronald Tarentino Jr., policajac Verdell Smith Sr., policajka Natasha Maria Hunter, policajac Endy Nddiobong Ekpanya, zamjenik šerifa David

Francis Michel Jr., policajac Brent Alan Thompson, narednik Michael Joseph Smith, policajac Patrick E. Zamarripa, policajac Lorne Bradley Ahrens, policajac Michael Leslie Krol, voditelj službe sigurnosti Joseph Zangaro, sudski policajac Ronald Eugene Kienzle, zamjenik šerifa Bradford Allen Garafola, policajac Matthew Lane Gerald, vodnik Montrell Lyle Jackson, policajac Marco Antonio Zarate, zatvorska čuvarica Mari Johnson, zatvorski čuvar Kristopher D. Moules, zapovjednik Robert D. Melton, policajac Clint Corvinus, policajac Jonathan De Guzman, policajac José Ismael Chavez, specijalni agent De'Greaun Frazier, vodnik Bill Cooper, policajac John Scott Martin, policajac Kenneth Ray Moats, policajac Kevin "Tim" Smith, narednik Steve Owen, viši zamjenik šerifa Brandon Collins, policajac Timothy James Brackeen, policajac Lesley Zerebny, policajac Jose Gilbert Vega, policajac Scott Leslie Bashioum, narednik Luis A. Meléndez-Maldonado, zamjenik šerifa Jack Hopkins, zatvorski čuvar Kenneth Bettis, zamjenik šerifa Dan Glaze, policajac Myron Jarrett, narednik Allen Brandt, policajac Blake Curtis Snyder, narednik Kenneth Steil, policajac Justin Martin, narednik Anthony Beminio, narednik Paul Tuozzolo, zamjenik šerifa Dennis Wallace, detektiv Benjamin Edward Marconi, zamjenik zapovjednika Patrick Thomas Carothers, policajac Collin James Rose i policijski službenik Cody James Donahue.

“Policajci su samo ljudi”, reče ona nonšalantno.

“U početku su svi takvi, tako sam čula.”

- Raymond Chandler, *Farewell, My Lovely*

ČISTA SILA

Posljednji čovjek na svijetu za kojeg bi netko očekivao da će završiti u gradskom pritvornom centru u Ulici Park Row bio je Denny Malone.

Gradonačelnik, predsjednik SAD-a, papa. Svi oni bili su izgledniji kandidati za boravak s one strane rešetaka, bilo tko osim prvoklasnog detektiva Dennisa Johna Malonea.

On je bio policajac heroj.

Sin policajca heroja.

Prekaljeni narednik u elitnoj jedinici NYPD-a, njujorške policije.

Pripadnik specijalne borbene jedinice Manhattan North.

Povrh svega toga, on je bio čovjek koji je znao gdje su skriveni svi kosturi jer ih je polovicu sam tamo zakopao. Malone, Russo, Billy O i Veliki Monty posjedovali su te ulice, vladali su njima kao kraljevi. Učinili su ih sigurnima i držali ih sigurnima kako bi ljudi tamo mogli mirno živjeti. To je bio njihov posao, njihova strast i ljubav, a ako je to značilo da su s vremena na vrijeme nešto sa strane pospremili u svoj džep, to su i učinili.

Ljudi ne znaju što je ponekad potrebno kako bi ih se zaštitilo i bolje da ne znaju.

Oni možda misle da žele znati, možda i kažu da žele znati, ali zapravo je upravo suprotno.

Malone i njegova borbena jedinica nisu bili bilo kakvi policajci. U gradu postoji trideset i osam tisuća plavaca, a Denny Malone i njegova borbena jedinica činili su onih 1 % od 1 % od 1 % najpametnijih, najsnažnijih, najbržih, najhrabrijih, najboljih, najopakijih.

Bila je to specijalna borbena jedinica Manhattan North ili "Da Force" kako su sami sebe nazivali.

Da Force je prašio gradom poput ledene, nemilosrdne, strašne i bijesne oluje koja je češljala ulice i aleje, igrališta, parkove i siromašne četvrti te pometala smeće, prljavštinu i sve ulične predatore.

Poput snažnog vjetrova probijali su u svaku pukotinu, niz stubišta socijalnih stanova, kroz tvornice heroina, stražnje prostorije raznoraznih udruga, luksuzne stanove novopečenih bogataša i stare aristokracije. Od Columbus Circlea do mosta Henry Hudson, od parka Riverside do rijeke Harlem, niz ulice Broadway i Amsterdam, kroz Lenox pa do St. Nicholasa, diljem ulica označenih brojevima koje se protežu četvrtima Upper West Side, Harlem, Washington Heights te Inwood, ako je bilo gdje postojala neka tajna s kojom Da Force nije bio upoznat, bilo je to stoga što se o njoj još nije šaputalo ili još nije nikomu pala na pamet.

Trgovina drogom i oružjem, trgovina ljudima i robom, silovanja, pljačke i napadi, zločini počinjeni kao posljedica svađe na engleskom, španjolskom, francuskom ili ruskom oko raštike, piletine u umaku, dimljene svinjetine, *marinara* tjestenine ili gurmanske gozbe u restoranima s pet zvjezdica u gradu rođenom iz grijeha, a odgajanom za profit.

Sve to bi Da Force udarao bez ikakvih skrupula, a najdraža meta bilo im je oružje i droge jer oružje ubija, a droge potiču na ubojstva.

Sad kad je Malone pod ključem, vjetar se primirio, no svi su bili svjesni da se radilo o zatišju pred buru, smiraju koji uvijek dolazi prije eksplozije. Denny Malone u rukama federalne policije? Ne kod Unutarnje kontrole, ni državnog odvjetništva, već kod federalaca gdje nitko nije mogao do njega?

Svi su se šćućurili, kakali u gaće od straha i čekali plimni udar, *tsunami* jer Malone je sa svojim informacijama mogao srušiti zapovjednike, šefove, čak i ravnatelja policije. Mogao je zapakirati odvjetnike i sudce, ma federalcima je čak i gradonačelnika mogao poslužiti na prozaičnome srebrnom pladnju, a uz njega jednog kongresmena i nekoliko nekretninskih mogula kao predjelo.

Čim se gradom pročulo da je Malone iza rešetaka, ljudi u srcu uragana prepali su se, premrli od straha i počeli su tražiti utočište

čak i sada kad je trajalo zatišje, znajući da nijedan zid nije dovoljno visok, nijedan podrum dovoljno dubok – ni u središnjoj policijskoj postaji, ni u zgradi kaznenog suda, ni u Gracie Mansionu gdje stoluje gradonačelnik, ni u luksuznim palačama uz Petu aveniju ili Central Park South – nitko nigdje nije bio na sigurnom zbog onoga što se nalazilo u glavi Dennyja Malonea.

Želi li Malone srušiti cijeli grad oko sebe, on to i može.

No, istodobno, nitko nikad nije bio na sigurnom kad se radilo o Maloneu i njegovoj ekipi. Maloneovi suradnici često su punili naslovnice, a *Daily News*, *Post*, sedmi, četvrti i drugi program te ponoćne televizijske reportaže stalno su govorili o njima. Bili su to policajci koje bi svatko prepoznao na ulici, čija je imena znao sam gradonačelnik, koji su dobivali besplatne ulaznice za Garden, Meadowlands, stadion NY Yankeesa ili Shea, policajci koje bi u svakom restoranu tretirali kao članove kraljevske obitelji.

Među tim alfa-junacima Denny Malone bio je neprikosnoveni vođa.

Kad god bi se negdje pojavio, policajci i vježbenici stali bi i buljili u njega, poručnici bi mu kimnuli glavom, a čak su i zapovjednici znali da mu ne smiju nagaziti na žulj.

On je zaslužio njihovo poštovanje.

Između ostalog (čovječe, hoćeš li da govorimo o svim pljačkama koje je spriječio, metcima koje je popio, djeci koju je spasio u talačkim krizama, zapljenama, uhićenjima, presudama?), Malone i njegova ekipa obavili su najveću zapljenu droge u povijesti New Yorka.

Pedeset kilograma heroina.

Dominikanac koji je njime trgovao, mrtav.

Jedan policajac junak, mrtav.

Maloneova ekipa položila je svojeg kolegu u grob, uz gajde, preklopljenu zastavu, crne vrpce preko značaka i na to se vratila na posao jer dileri, bande, pljačkaši, silovatelji i mafijaši ne sklapaju oka ni na sekundu kako bi žalovali. Želiš li imati čiste ulice, moraš izaći na ulice, svakodnevno, svaki tjedan, blagdanom, bilo kada. Žene policajaca znale su na kakav aranžman su pristale, a njihova su djeca s vremenom naučila da tata na poslu posprema zločeste ljude iza rešetaka.

Ali sada je Malone bio taj koji je ležao u kavezu, sjedeći na čeličnoj klupi u pritvornoj ćeliji kao neki probisvijet kakve je obično tamo pospremao, pogrbljen, lica zaronjenog u dlanove, prepun briga za svoje kolege, svoju braću iz Da Forcea te je razbijao glavu mislima o tome što bi im se moglo dogoditi sad kad ih je do grla uronio u govna.

Brinuo je za svoju obitelj – za svoju ženu koja nije bila spremna na ovako nešto, za dvoje djece, sina i kćer koji su sada premladi da ovo razumiju, no jednom kada narastu, nikad mu neće oprostiti razlog zbog kojeg su bili primorani odrastati bez oca.

Brinuo je i za Claudette.

Ona je bila sjebana na sebi svojstven način.

Bila je željna pažnje, željna njega, a on nije bio kraj nje.

Nije bio ni kraj nje ni kraj bilo koga drugoga i bio je svjestan kako nema pojma o tome što će se dogoditi s ljudima do kojih mu je stalo.

Zid u koji je zurio nije mu ponudio nikakvo rješenje, niti mu je mogao objasniti razlog zbog kojeg se nalazio tamo.

“Ma, jebeš to”, pomislio je Malone. “Barem budi iskren sa sobom”, pomisli on sjedeći tamo i zureći u prazninu ispunjenu jedino beskrajnim vremenom.

“Barem sam sebi naposljetku priznaj istinu.

Znaš jako dobro zašto si završio ovdje.

Korak po korak, jebote.”

Na kraju smo uvijek svjesni kako je sve počelo, no zaključivanje obrnutim slijedom jednostavno ne ide.

Kad je Malone bio dječak, časne su ga sestre naučile da čak i kada još nismo rođeni Bog i samo Bog zna kako će nam izgledati svaki dan u životu, kao i naš posljednji dan u životu. Samo on zna tko i što ćemo postati.

“E, pa, bilo bi super da je to podijelio sa mnom, majku mu njegovu”, pomisli Malone. “Mogao mi je dati neki mig, upozorenje, prijaviti me, cinkati me samom sebi, reći mi bilo što. Mogao je reći nešto kao: ‘Ej, majmune, skrenuo si lijevo, trebao si otići desno.’

Ali ne, ništa od toga.”

Jedino što je Bog mogao vidjeti jest da Malone nije bio njegov velik obožavatelj, a čini se da je osjećaj bio obostran. Malone je imao puno pitanja koja bi rado postavio Bogu, no kad bi se ikada našli zajedno u istoj prostoriji, Bog bi vjerojatno začepio gubicu, nabavio odvjetnika i prepustio vlastitom sinu da izađe na kraj s njim.

Tijekom svoje cijele karijere Malone je izgubio vjeru, tako da u trenutku kad je pogledao vragu u oči, Malonea i zločin razdvajalo je jedino četiri kiloponda koliko je trebalo da pritisne okidač.

Mali pritisak gravitacije.

Malone je možda bio taj koji je pritisnuo okidač, no možda je ipak gravitacija bila ta koja ga je povukla na dno – neumorna, nemilosrdna gravitacija posljedična osamnaestogodišnjoj policijskoj službi.

Ona ga je povukla na mjesto gdje se sada nalazio.

Malone nikada nije priželjkivao završiti ovdje gdje je sada završio. Kada je zavitlao kapu uvis nakon promocije na policijskoj akademiji i prisegao policijsku zakletvu, što mu je bio najsretniji – najsajniji, najplaviji, najbolji – dan u životu, nije mu bilo ni na kraj pameti da će završiti ovdje.

Ne, u početku je njegov pogled vodila zvijezda Danica, koraci su mu slijedili ispravan put. No, svi znamo kako to ide u životu. Na početku kreneš ravno prema sjeveru, no s vremenom skreneš jedan stupanj, nije ni bitno koliko, možda na godinu, dvije ili pet, no kako godine prolaze, sve se više udaljavaš od mjesta odakle si krenuo i nisi svjestan da si se ustvari izgubio sve dok ne dođeš toliko daleko od početne točke da ju izgubiš s horizonta.

Ne možeš se čak više ni vratiti na put kojim si išao.

Vrijeme i gravitacija ti to ne dopuštaju.

A Denny Malone dao bi puno toga da može početi ispočetka.

Kvrugu, dao bi sve.

Nikad mu nije bilo ni na kraj pameti da će završiti u federalnom zatvoru u Park Rowu. Nitko to nije očekivao, osim možda Boga, no on je šutio.

No, evo nam Malonea ovdje.

Bez pištolja, značke ili bilo čega drugoga što je govorilo tko on jest i tko i što je bio.

Korumpirani policajac.

PROLOG

PLJAČKA

Lenox Avenue

Dušo.

Ponoć.

I bogovi nam se smiju.

- LANGSTON HUGHES, "LENOX AVENUE: MIDNIGHT"

*Harlem, New York
Srpanj, 2016.*

Četiri u noći.

To je vrijeme kada grad koji nikada ne spava barem drijema i sklapa oči. To je ono što Denny Malone misli u trenutku kada je njegov Crown Vic klizio niz kralježnicu Harlema.

Iza zidova i prozora, u stanovima i hotelima, zgradama i socijalnim stanovima ljudi spavaju ili ne spavaju, sanjaju ili su snivali iznad svojih očekivanja. Ljudi se svađaju ili ševe ili oboje, vode ljubav, rade djecu, psuju ili šapću jedni drugima intimne riječi koje se ne tiču nikoga drugoga već njih samih. Neki pokušavaju uljuljkati svoju novorođenčad u snove ili samo ustaju na posao

dok drugi prepakiravaju kile heroina u male papirnate vrećice za prodaju ovisnicima za jutarnji fiks. Malone zna da je vrijeme za akciju ono između kurvi i smetlara. “Ništa dobro ne događa se poslije ponoći,” govorio je njegov stari, “a to je i on dobro znao.” Bio je policajac na ovim ulicama, dolazio je ujutro kući nakon noćnih smjena s ubojstvom u očima, smrću u nosu i sigom u srcu koja se nikad nije otopila i s vremenom ga je ubila. Jednog jutra kada je izlazio iz auta na kućnom prilazu, doživio je infarkt. Liječnici su rekli da je bio mrtav prije nego se srušio na zemlju.

Malone ga je pronašao.

Osmogodišnjak koji je napuštao kuću i išao u školu vidio je plavi kaput u hrpi prljavog snijega koji je protekle noći s ocem lopatao s prilaza.

Još nije ni svanulo, a već je vruće. Jedno je od onih ljeta kada Bog ne želi smanjiti vrućinu ili uključiti klimatizacijski uređaj. Grad je razdražen i ozlojeđen, na rubu izgaranja, prepun prosvjeda i nereda, uz miris starog smeća i ustajalog urina, sladak, gorak i pokvaren poput stara kurvina parfema.

Denny Malone ga obožava.

Čak i po danu kada je užasno vruće i bučno, kada su bande na svojim uglovima, a *hip-hop* trešti tako da ti uši krvare, boce, limenke, prljave pelene i plastične vrećice pune pišaline lete kroz prozore, a pseći drek vonja na smrdljivoj vrućini, on ne bi radije bio nigdje drugdje na svijetu.

Ovo je njegov grad, njegov teren, njegovo srce.

Klizeći Lenoxom, pokraj četvrti Mount Morris Park i njezinih veličanstvenih ciglenih kuća, Malone promatra i divi se kulturnim mjestima kraj kojih prolazi – nebodere blizance Ebenezera Gospela Tabernacla, gdje svake nedjelje možete čuti evanđelja koja pjevaju anđeoski glasovi, zatim osebujan toranj adventističke crkve Epheusus Seventh - Day i malo dalje niz ulicu Harlem Shake – ne plesni korak već mjesto s najboljim hamburgerima u gradu.

Zatim slijede zamrla mjesta – stari Lenox Lounge s karakterističnim neonskim znakom, crvenim svjetlom i svom svojom poviješću. Nekad je tamo pjevala Billie Holiday, Miles Davis i John Coltrane svirali su trube, a okupljali su se i James Baldwin,

Langston Hughes i Malcolm X. Sada je zatvoren – prozor je prekriven smeđim papirom, znak ne svijetli, ali govorka se o ponovnom otvaranju.

Malone ne vjeruje u to.

Kultna mjesta ne oživljavaju osim u bajkama.

Prolazi 125. ulicom odnosno Ulicom dr. Martina Luthera Kinga Jr.

“Pridošlice i srednja klasa Afroamerikanaca upristojili su područje koje su trgovci nekretninama krstili u SoHa, akronim koji je označavao smrtnu presudu bilo koje stare četvrti”, smatrao je Malone. Bio je uvjeren kako bi nekretninski moguli, da su mogli kupiti posjed u donjem krugu Danteova Pakla, preimenovali isti u LoHel i počeli ga kititi buticima i luksuznim stanovima.

Prije 15 godina Lenox je bio pun praznih izloga, sada je ponovno u modi s novim restoranima, barovima i kafićima kamo dobrostojeći lokalci dolaze jesti, bijelci dolaze plesati, a stanovi u visokim zgradama prodaju se za dva i pol milijuna.

“Sve što morate znati o ovom dijelu Harlema”, smatra Malone, “jest da se Banana Republic nalazi kraj kazališta Apollo. Postoje kulturna mjesta i trgovačke meke, a kada biste se kladili koji će od njih pobijediti, uložite svoj novac na zicera.”

Dalje u gornjem dijelu grada i nadalje nalazi se geto.

Malone prelazi 125. ulicu i prolazi kraj Red Roostera u čijem se podrumu nalazi Ginny's Supper Club.

Postoje i manje poznata mjesta ništa manje sveta Maloneu.

Pohodio je sprovode u Bayley'su, kupio kriglu pive u Lenox Liquorsu, skrpalili su ga u hitnoj službi harlemske bolnice, igrao je košarku kraj Big L-ova murala na igralištu Fred Samuel, naručio hranu kroz neprobojno staklo u Kennedy Fried Chickenu. Parkirao se niz ulicu i promatrao djecu kako plešu, pušio travu na vrhu krova, gledao izlazak sunca iz Fort Tyron Parka.

A sad izumrla mjesta – stari Savoy Ballroom, Cotton Club, davno nestali prije njegova vremena, duhovi posljednje harlemske renesanse koji opsjedaju susjedstvo slikom koja je nekad bila tu, a sad više nikad ne može postojati.

Ali Lenox je živ.

Zapravo pulsira zbog podzemne željeznice koja se proteže cijelom njegovom dužinom. Malone se nekada vozio vlakom na liniji br. 2, onom koju su nekada zvali "Zvijer".

Prolazio je pokraj Black Star Musica, mormonske crkve, African American Best Fooda. Kada dođu do kraja Lenoxa, Malone kaže: "Idite oko četvrti."

Phil Russo, vozač, skreće lijevo na 147. ulicu i kruži oko četvrti, niz Sedmu aveniju i opet lijevo na 146. ulicu. Prolazi pokraj napuštene zgrade koju je vlasnik prepustio štakorima i žoharima nadajući se da će ju neki narkić spaliti do temelja kada bude kuhao drogu te će tako moći pokupiti novac od osiguranja i prodati tu rupu.

Dvostruka pobjeda.

Malone skenira pogledom ne bi li pronašao čuvare ili policajce skrupčane u autima koji traže malo sna u noćnoj smjeni. Jedini stražar stoji ispred vrata. Zeleni rubac, zelene najkice sa zelenim vezicama čine ga pripadnikom Trinitariosa.

Maloneova ekipa nadzire tvornicu heroina na drugom katu cijelo ljeto. Meksički kamiondžije dostavljaju ga Diegu Peñi, Dominikancu zaduženom za područje New Yorka. Peña raspoređuje kile heroina u vrećice i distribuira ih bandi Dominikanaca, Trinitariosima i DDP-u (Dominicans Don't Play), a potom crncima i portorikanskim bandama.

Tvornica je puna večeras.

Puna novca.

Puna droge.

"Naoružajte se", reče Malone, pregledavajući Sig Sauer P226 u futroli na svome kuku. Beretta 8000D Mini – Cougar nalazi se u drugoj futroli na leđima točno ispod novog neprobojnog prsluka s keramičkim pločama.

Tjera cijelu ekipu da nosi prsluke na poslu. Big Monty se žali kako je njegov pretijesan na što mu Malone kaže da bi mu lijes bio još tješnji. Bill Montague odnosno Big Monty jedan je od stare garde. Čak i ljeti na njegovoj je glavi šešir, njegov zaštitni znak, tvrdog ruba i s crvenim perom zataknutim na lijevoj strani. Njegov je kompromis vrućini lagana košulja veličine XXXL preko kaki hlača. Nezapaljena Montecristo cigara odmara se u kutu njegovih usana. Mossberg 590 pumperica kalibra 12 milimetara

s 20-inčnom cijevi napunjena keramičkim metcima nalazi se uz noge Phila Russoa obuvenog u crvene kožne špic cipele. Cipele odgovaraju njegovoj kosi – Russo je jedan od rijetkih crvenokosih Talijana i Malone se šali kako je zacijelo bio negdje neki Irac u njegovoj obitelji.

Russo odgovara da je to nemoguće jer on nije alkoholičar i ne treba mu povećalo da nađe svoj kurac.

Billy O’Neill nosi HK MP5 automatsku pušku, dvije svjetlosne bombe i rolu ljepljive vrpce. Billy O najmlađi je u ekipi, ali ima talent, uličnu pamet i okretan je.

Ima i petlju.

Malone zna da Billy neće pobjeći, neće se smrznuti ili oklijevati povući okidač ako je to potrebno. Upravo suprotno – Billy bi mogao biti prebrz na okidaču. Ima taj irski temperament zajedno s Kennedyjevim šarmom. Ima i ostale Kennedyjeve attribute. Mali voli žene i one vole njega.

Noćas ekipa napada žestoko.

Kada se moraš suočiti s dilerima koji su na kokainu i *speedu*, pomaže da si i ti na nečemu, stoga je Malone popio dvije tablete Dexedrina. Zatim je obukao plavu vjetrovku na kojoj je bijelim slovima pisalo NYPD i stavio oklop preko svojih prsa.

Russo je opet pretražio ulicu. Vraćajući se sa 146., dao je gas, zaleteo se prema tvornici i nagazio kočnicu. Straža je čula škripanje guma, međutim bilo je prekasno – Malone je izašao prije negoli se auto zaustavio.

Gurnuo je stražara na zid i prislonio mu cijev Siga na glavu.

“*Cállate pendejo*”, reče Malone. “Jedna riječ i ubit ću te.”

Udario je stražara po nogama tako da je ovaj pao na zemlju. Billy je stigao – ljepljivom je vrpcom zalijepio čuvaru ruke iza leđa i stavio mu vrpcu preko usta.

Maloneova ekipa šuljala se niza zid zgrade. “Moramo biti na oprezu,” reče Malone, “noćas svi idemo kući.”

Dex je odlučio početi djelovati – Malone je osjetio kako mu srce užasno lupa, a krv vri.

Dobar osjećaj.

Poslao je Billyja O na krov kako bi se spustio požarnim stubama i pokrivaio prozor. Ostali su ušli i krenuli stubama. Malone prvi, Sig uperen ispred njega. Russo iza njega s puškom, a zatim Monty.

Malone se nije brinuo za sebe.

Drvena vrata ih dočekaju na vrhu stuba.

Malone kimne Montyju.

Veliki frajer stupa na scenu, zaglavio je proširivač između vrata i praga. Znoj mu je izbio na čelu i slio se niz njegovu tamnu kožu nakon što je pritisnuo dršku alata i njome rastvorio vrata.

Malone je ušao i izvukao pištolj, ali nikog nije bilo na vidiku u hodniku. Pogledao je desno i vidio nova čelična vrata na kraju hodnika. Unutra se čula glazba, glasovi na španjolskom, zujanje aparata za kavu, klopotanje uređaja za brojenje novca.

I lavež psa.

“Sranje,” misli Malone, “danas ih svi dileri imaju. Kao što svaka ženska na East Sideu ima malog lajavog terijera u svojoj torbici, tako dileri imaju pitbula. To je dobra ideja – špijuni se boje psa, a *chicas* koje rade u tvornici neće riskirati da im pas sažvače lice jer su krale.”

Malone se brine za Billyja O jer on voli pse, čak i pitbule. Malone je to naučio još u travnju kada su upali u skladište pokraj rijeke, a tri su pitbula pokušavala skočiti kroz rešetkastu ogradu i iščupati im grkljan. Billy O nije se mogao prisiliti da ih ubije niti je to mogao dopustiti nekomu drugomu, stoga su morali ići oko zgrade požarnim stubama do krova i dolje stubama.

Bila je to gnjavaža.

Ali na to ih je prisilo pitbul, a ne banda Dominikanaca. Malone je čuo kako jedan od njih viče: “*Callate!*” zatim snažan udarac i pas je ušutio.

Ali čelična protuprovalna vrata bit će problem.

Proširivač ih neće moći otvoriti.

Malone je uzeo radio. “Billy, jesi li spreman?”

“Rođen spreman, buraz.”

“Srušit ćemo vrata”, reče Malone. “Kada se to dogodi, baci svjetlosnu bombu.”

“Može, D.”

Malone kimne Russou koji je naciljao kvaku vrata i ispalio dva hitca.

Keramički prah eksplodira brže nego brzina zvuka i vrata padnu.

Žene koje na sebi nisu imale ništa drugo osim plastičnih rukavica i mrežice za kosu pohitale su prema prozoru.

Ostale su se sakrile ispod stola, a uređaj za brojenje novca bacao je lovu po podu kao automat za igre na sreću.

Malone vikne: “Njujorška policija!”

Ugledao je Billyja na prozoru sa svoje lijeve strane.

Nije radio ništa, samo je zurio kroz prozor. “Isuse Kriste, baci bombu.”

Ali Billy nije to učinio.

“Koji kurac čekaš?”

Tada ih Malone ugleda.

Pitbul je imao štence, četiri komada, sklupčanih poput loptice iza kuje. Pojurila je koliko joj je lanac dopuštao ne bi li ih zaštitila.

Billy ne želi nauditi štencima.

Malone se dere na radiju. “Kvragu, učini to.”

Billy ga pogleda kroz prozor, sruši staklo i baci bombu.

Ne baci ju prejako kako bi izbjegla pse.

Udar je srušio ostatak stakla, a krhotine su završile na Billyjevu licu i vratu.

Jako, zasljepljujuće svjetlo – vrišti, dere se.

Malone broji do tri i ulazi.

Kaos.

Teturavi Trinitarios drži ruku na oku, a drugi puca iz Glocka i primiče se prozoru i požarnim stubama. Malone ga upuca s dva metka u prsa te on pada na prozor. Drugi napadač cilja Malonea ispod stola na kojem se broji novac, ali Monty ga pogađa jednim metkom svoje 38-ice, a zatim još jednom kako bi se uvjerio da je mrtav na licu mjesta.

Dopustili su ženama da pobjegnu kroz prozor.

“Billy, jesi li dobro?” upita Malone.

Billyjevo lice izgleda poput maske za Noć vještica.

Duboke rane prekrivaju mu ruke i noge.

“Žešće su me izrezali na hokejaškoj utakmici”, reče on smijući se. “Ići ću da me zakrpaju kada završimo ovdje.”

Novac je posvuda, na hrpi, u strojevima, razbačan po podu. Heroin je još uvijek u aparatima za kavu gdje su ga pripremali. Ali to je malo sranje.

La caja – sef – velika rupa u zidu bila je širom otvorena.

Ispunjena od poda do stropa ciglama heroina.

Diego Peña smireno sjedi za stolom. Ako ga i smeta smrt dvojice njegovih, ne pokazuje to svojim izrazom lica. “Imaš li nalog, Malone?”

“Čuo sam da žena vrišti upomoć”, kaže Malone.

Peña se iscreri.

Lijepo je obučen gad. Sivo Armani odijelo vrijedno dva soma, zlatan Piguet sat na zglobu vrijedan pet puta toliko.

Peña primijeti njegov pogled. “Tvoj je. Imam ih još tri.”

Pitbul je divlje lajao i otimao se na uzici.

Malone gleda heroin.

Mrpe heroina smotane u plastične vrećice.

Dovoljno da grad bude ušlagiran tjednima.

“Uštedjet ću ti trud oko brojenja”, reče Peña. “Točno sto kila. Meksički heroin – *hors* – šezdeset posto čist. Možeš dobiti sto tisuća za kilu. Lova koju vidiš trebala bi iznositi oko pet milijuna. Uzmi i lovu i drogu. Ja ću sjesti na avion za Dominikansku Republiku i nećeš me više nikad vidjeti. Razmisli, kad će biti sljedeći put kad ćeš imati priliku zaraditi petnaest milijuna dolara samo da okreneš leđa?”

“I svi noćas idemo doma”, misli Malone.

Onda reče: “Izvadi pištolj, lagano.”

Peña posegne u jaknu po pištolj.

Malone ga dva puta upuca u prsa.

Billy O čučne i pokupi kilu. Razreže ju svojim nožem K-Bar, uroni ampulu u heroin, uzme prstohvat i stavi ju u plastičnu vrećicu koju je uzeo iz džepa. Stavi ampulu u vrećicu za testiranje i čeka da se promijeni boja.

Poljubičastila je.

Billy uzvikne: “Bogati smo!”

Malone reče: “Daj se požuri, jebote.”

Čuo se zvuk pucanja nakon što je pitbul potrgao lanac i zaletio se prema njemu. Billy pada i baca kilu u zrak. Stvara se oblak i zatim pada poput snijega na njegove otvorene rane.

Još jedan prasak nakon što Monty ubija psa.

Billy nepomično leži na tlu. Malone vidi kako mu tijelo postaje ukočeno, zatim spazi nekontrolirane grčeve u njegovim nogama uzrokovane heroinom u krvi.

Njegove noge lupaju po podu.

Malone klekne kraj njega i drži ga u svojim rukama.

Billy ga pogleda s praznim izrazom lica.

Njegovo je lice bijelo.

Kralježnica mu se grči kao opruga.

Učas umre.

Jebeni Billy, mlad i krasan Billy, nikad neće ostariti.

Malone je čuo kako mu je srce puklo, a tada tupu eksploziju zbog koje je prvo pomislio da je upucan, međutim nigdje na sebi nije vidio nikakve rane.

Tada se sjeti.

Danas je Dan nezavisnosti.

PRVI DIO

BIJELI BOŽIĆ

Dobro došao u džunglu, ovo je moj dom,
Ovdje se rodio *blues*, ovdje se rodila pjesma.

- CHRIS THOMAS KING, "WELCOME TO DA JUNGLE"

1. POGLAVLJE

Harlem, New York City
Badnjak

Podne je.

Denny Malone krknuo je dvije tablete za razbuđivanje i ušao pod tuš.

Upravo je ustao nakon cjelonoćne smjene i potreban mu je stimulans kako bi se pokrenuo. Naginje lice prema tušu i uživa u igličastom mlazu koji mu ubada kožu sve dok ga ne počinja boljeti.

Potrebno mu je i malo boli.

Koža mu se osjeća umorno, kao i oči.

Umorna mu je i duša.

Malone se okreće i uživa u vrelome mlazu koji mu se slijeva niz vrat i ramena te niz ruke pune tetovaža. Osjeća se izvrsno, mogao bi tu proboraviti cijeli dan, no ima drugoga posla.

“Vrijeme je da se krene, majstore,” govori sam sebi.

Imaš obveze.

Izlazi iz tuša, briše se i omata si ručnik oko pasa.

Malone je snažan, visok je gotovo 190 cm. Nedavno je napunio trideset i osam godina, svjestan je svojeg opasnog izgleda. Kako i ne bi izgledao opasno uz tetovaže na širokim podlakticama, oštru bradu koja se nazire čak i nakon brijanja, kratku crnu kosu i plave oči koje zrače samouvjerenošću.

Osim toga, nos mu je nakrivljen zbog davnog loma, a niz lijevu stranu usana proteže se mali ožiljak. Oku su nevidljivi veliki ožiljci na desnoj nozi – ožiljci koje smatra svojevrsnom medaljom časti dodijeljenom zbog toga što je bio dovoljno glup da dopusti da ga upucaju. “Takav ti je NYPD”, pomisli. “Daju ti medalju zbog gluposti, a oduzmu ti značku zbog lukavosti.”

Možda ga je takav opak izgled poštedito brojnih fizičkih sukoba koje ionako nastoji izbjeći. Ako ništa drugo, daleko je profesionalnije rješavati sukobe riječima. Osim toga, u svakoj tučnjavi barem malo nastradaš, a izuzetno ga uzrujava kad mu se odjeća uništi tijekom kotrljanja zemljom u bogzna kakvom odvratnom govnu na betonu.

Nije prevelik ljubitelj utega, preferira boksatiti vreću i trčati, obično rano ujutro ili kasnije poslijepodne, ovisno o poslu, i to kroz park Riverside, zato što voli pogled koji se proteže preko rijeke Hudson do Jerseyja na drugoj obali rijeke, s mostom Georgea Washingtona između njih.

Malone odlazi u malu kuhinju. Claudette je ostavila malo kave, ulijeva ju u šalicu i stavlja u mikrovalnu.

Danas radi duplu smjenu u bolnici Harlem, četiri ulice dalje na raskršću 135. ulice i Lenoxa kako bi jedna druga sestra mogla provesti vrijeme s obitelji. Bude li sreće, vidjet će ju kasnije navečer ili rano ujutro.

Maloneu ne smeta što je kava ustajala i gorka. Ne zanima ga kvaliteta, jedino što treba nalet je kofeina kako bi potaknuo djelovanje Dexedrina. Ionako mu ide na živce sve to preseravanje oko gurmanskog uživanja u kavi, kao i stajanje u redu iza nekog milenijalskog krelca čiji savršeni *latte* treba deset minuta za pripremu, a on ju želi samo kako bi se slikao s njom. Malone ubacuje malo vrhnja i šećera u kavu, poput većine policajaca. Svi oni piju previše kave, tako da vrhnje pomaže primiriti želudac, a šećer pruža dodatnu dozu energije.

Jedan doktor s Upper West Sidea prepisuje Maloneu recept za sve što on poželi – Dex, Vicodin, Xanax, antibiotike, bilo što. Prije nekoliko godina dobar je doktor – a doista je dobar čovjek, ima ženu i troje djece – imao neku malu sa strane koja je odlučila ucjenjivati ga nakon što ju je odlučio ostaviti.